

РЕШЕНИЕ

№ 6406

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9755** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК.

Образувано е по подадена жалба от „Мост Компютърс“ ООД [населено място], представлявано от управителя М. М. чрез адв. М. срещу предписание № 119/15.08.2024 г., издадено от „за“ директора на РИОСВ-С., с което на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) на дружеството е предписано да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори през 2023 г.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради нарушение на материалния и процесуалния закон. посочва се, че предписанието на отговаря на изискуемата в чл. 59, ал. 2 от АПК форма, както и че е издадено от некомпетентно лице. Акцентира се върху обстоятелството, че дружеството добросъвестно и навременно е изпълнявало както законовите си задължения, така и договорните си такива спрямо „Националната организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД („НООРО“ АД), което се удостоверява и от приложените по делото фактури и документи за извършени плащания към „НООРО“ АД. Счита се, че компетентните органи не са изпълнили задължението си по чл. 92, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) да информират обществеността по подходящ начин за издаването на разрешение, за последващите му изменения и допълнения или за отнемането му.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли оспореният акт да бъде отменен в цялост. Претендира сторените по

делото разноси. В писмени бележки излага подробни доводи досежно незаконосъобразността на административния акт.

Ответникът – Директорът на РИОСВ-С., редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна, а обжалваното предписание счита за правилно и законосъобразно издадено. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните приема за установена следната фактическа обстановка:

Дружеството „Мост Компютърс“ ООД се занимава с производство на електронноизчислителна техника, търговия на едро с компютри, периферни устройства за тях и програмни продукти. На 13.08.2024 г. служители от РИОСВ-С. извършили извънредна проверка на дружеството, която целяла да установи количествата електрическо и електронно оборудване, батерии и акумулатори, пускани на пазара през 2023 г., заплащаните възнаграждения от фирмите към съответната организация по оползотворяване (ООп) на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО) и негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), както и новосключените договори със съответната ООп. Било установено, че „Мост Компютърс“ ООД притежава сключен договор с „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД (НООРО), която притежавала разрешение, дадено с решение № ООп-ИУЕЕ-02-00/29.03.2013 г. на министъра на околната среда и водите за извършване на дейност като организация по оползотворяване на НУБА. Решението било със срок на действие до 31.12.2022 г., като след изтичането на този срок същото не било продължено. Била направена констатацията, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) НООРО АД е с прекратени разрешения за извършване на дейност като ООп на НУБА и ИУЕЕО. От дружеството били представени 12 бр. месечни справки-декларации, видно от които то е пуснало на пазара пред 2023 г. 5636 кг. литиево-йонни батерии. Към всяка от месечните справки била представена и фактура, удостоверяваща извършено плащане към НООРО АД, като общия размер на продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори била в размер на 3246,35 лв с ДДС. Тези обстоятелства били обективирани в констативен протокол № ККФОС-ИМ-70.

Въз основа на така направените констатации било издадено оспореното в настоящото производство предписание № 119/15.08.2024 г. от „за“ директора на РИОСВ-С., с което на основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС на „Мост Компютърс“ ООД било предписано да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори през 2023 г. съгласно цените, посочени в Приложение № 5 към чл. 3, ал. 1, т. 5 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса.

Към административната преписка е приложено решение № ООп-НУБА-02-03/21.10.2022 г. на министъра на околната среда и водите, с което на основание чл. 91, ал. 1, т. 2 от ЗУО е отнето разрешение № ООп-НУБА-02-00/25.02.2013 г. на МОСВ с продължен срок на действие с решение № ООп-НУБА-02-02/17.09.2020 г. до 31.12.2022 г. на „НООРО“ АД.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните

правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт - по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, предписанието е индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган – „за“ директора на РИОСВ-С. - Р. М., която съгласно заповед № РД-97/24.09.2021 г. е оправомощена в случай на отсъствие по обективни причини на директора на РИОСВ-С. да изпълнява правомощията му в пълен обем. Т. отсъствие е било налице предвид факта, че директорът на РИОСВ-С. е бил в платен годишен отпуск, разрешен му със заповед от 05.08.2024 г. на министъра на околната среда и водите.

Проверката е извършена от компетентни длъжностни лица – главни експерти в РИОСВ-С., които съгласно приложена по делото Заповед № РД-267/01.04.2024 г., издадена от МОСВ, на основание чл. 11, ал. 1, т. 5 от ЗООС вр. чл. 18, ал. 9 от ЗУО и чл. 67, ал. 1 от Наредба за батерии и акумулатори и за негодни за употреба батерии и акумулатори са оправомощени да извършват проверка на представените доклади по чл. 66, ал. 1 от Наредбата за 2023 г. от ООп и от лицата, които пускат на пазара батерии и акумулатори.

Административният акт, обаче, не отговаря на изискването за неговото съдържание, залегнали в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в него не са посочени конкретно фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на предписанието е цитирано решение № ООп-ИУЕЕО-02-00/29.03.2013 г. на министъра на околната среда и водите, с което според органа на „НООРО“ АД е разрешено извършването на дейност като организация по оползотворяване на негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА). Т. разрешение, обаче, е дадено не с горещитираното решение, а с решение № ООп-НУБА-02-00/25.02.2013 г. на министъра на околната среда и водите. С погрешно изписаното решение, видно и от съдържащата се в него абревиатура - ИУЕЕО, се разрешава извършването на дейности по оползотворяване на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО). В процесния случай се касае за пуснатите на пазара през 2023 г. батерии и акумулатори от дружеството-жалбоподател, а не за електрическото и електронно оборудване. На следващо място органът е посочил, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУО „НООРО“ АД е с прекратени разрешения за извършване на дейности като организация по оползотворяване на НУБА. Цитираната разпоредба гласи, че издаденото разрешение прекратява своето действие: 1. с изтичане на неговия срок; 2. с отнемането му в срока на неговото действие. От формулировката в предписанието не става ясно - на кое от двете основания – по т. 1 или по т. 2 от чл. 88, ал. 2 ЗУО органът е приел, че „НООРО“ АД е с прекратени разрешения. Приложеното към административната преписка решение № ООп-НУБА-02-03/21.10.2022 г. на министъра на околната среда и водите не санира този пропуск. На последно място като основание за издаване на предписанието административния орган се е задоволил да посочи само общата разпоредба на чл. 14, ал. 4 от ЗООС, съгласно която

директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Административният орган е бил длъжен да посочи, въз основа на коя нормативна разпоредба се вменява задължение на дружеството да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори (в случая чл. 114, т. 1 от ЗУО).

Мотивирането на административния акт има за предназначение да посочи какви фактически констатации прави органът и как прилага към тях правната норма, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите на органа относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за проконтролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

Предвид гореизложеното, като издаден при допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК оспореното по делото предписание се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените по делото разноски, които са своевременно поискани и доказани, в размер на 50 лева - заплатена държавна такса и 4070 лв. - адвокатско възнаграждение. Съдът счита направеното от представителя на ответника възражение за прекомерност на адвокатския хонорар за основателно предвид характера и сложността на делото, поради което счита че същото следва да се намали до предвидения минимум в Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно – 1000 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ предписание № 119/15.08.2024 г., издадено от „за“ директора на РИОСВ-С.. ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 АПК Министерството на околната среда и водите да заплати на „Мост Компютърс“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1050,00 (хиляда и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: